

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

15-05-2025

“Molt estimada germana en el Senyor: Rebudes les seves dues cartes, he pregat molt al Senyor, amor absolut de tot el que som, perquè sigui Ell qui doni a la seva ànima pau i al seu cor tranquil·litat, per a fer i seguir tot el que Jesús de vostè disposi.

Procuri estimar de debò al Senyor, i entrar en el seu Cor plena de sants desitjos i vivint dins d'aquest estatge tan sant; repeteixi molt sovint, al Cor d'aquest Jesús: “T'estimo, perquè vull viure del teu amor”, i després: “Jesús meu, et recordo els meus sofriments, les meves creus, els meus dolors. Sigues Tu, Senyor, el Metge Diví de tantes coses que pertorben l'enteniment i afligeixen el meu cor”.

Sigui bona, germana meva, i lliuri's al Senyor amb tot el cor, a Ell que tot ho veu i tot ho sap; i si Jesús rep les seves pregàries desinteressades i devotes, les acollirà i fins i tot podrà tornar a aquesta ànima en el camí de la veritat.

Això és tot el que Jesús m'inspira dir-li. Tota la resta seria una vana curiositat, que no li faria cap bé, sinó tot el contrari. Intenti estimar de debò a la Mare de Déu dels Dolors, la nostra Mare. Serà qui li ensenyarà d'aconseguir el que vostè no pot aconseguir tota sola. És mare de bondat i de gran misericòrdia. Confii en ella: «Mare Dolorosa, recordeu-vos dels meus sofriments, i doneu-me la vostra gràcia, per saber patir i saber callar, per aconseguir el que tu saps, oh Mare meva.”

El 21 de novembre de 1930 Magdalena va escriure aquesta carta a Carmen Mitjà.

No sabem bé qui era aquesta dona de Barcelona, de la qual Magdalena ja ha rebut dues cartes, i que anomena “germana estimada” i “germana meva en el Senyor”. Però del que li escriu Magdalena es desprèn que havia de ser una persona que li interessava molt. Certament una amiga seva, a la qual s'adreça donant consol i consells, exercint la seva «maternitat espiritual» amb la qual aconseguia entrar en el cor de les persones per portar-les al Cor de Jesús que és misericòrdia, que és Amor. En efecte, la convida a estimar de debò Jesús, fent estada en el seu Cor.

I Magdalena, com a amant de la Mare de Déu -a la qual havia confiat la seva vida des de petita, i la seva Obra havia nascut just al maig de 1916-, convida a la seva amiga Carmen a estimar la Mare de Déu dels Dolors. Li suggereix confiança gran en tot a Maria i a demanar-li de "saber patir i saber callar", per

obtenir el que Maria, com a Mare, ja coneix d'ella. De fet, com a Mare de bondat, s'avança al prec i concedeix el que se li demana amb sol·licitud.

En aquest mes de maig dirigim-nos a Maria, la nostra Mare amb la certesa que escolta les nostres súpliques, i coneix tot el que necessitem fins i tot abans de preguntar-li. Per això és mare i té un cor de mare.

I Jesús ens l'ha confiat en el seu acte més suprem d'amor. Ella, Maria, és Mare de Jesús i mare nostra.

“Quan Jesús veié la seva mare i, al costat d'ella, el deixeble que ell estimava, digué a la mare: -Dona, aquí tens el teu fill. Després digué al deixeble:

-Aquí tens la teva mare.

Un dels soldats li traspassà el costat amb un cop de llança,
i a l'instant en va sortir sang i aigua.”

(Jn 19,26-27.34).

Seguim vivint aquest mes de maig amb l'alegria de ser filles i fills de Maria. Fem memòria del nostre baptisme, vivint en plenitud l'Eucaristia. Són l'aigua i la sang en què hem estat salvats.

